

A  ı k k a r a

Hayâli, kayalı, hakka dayalı dergi

- ◆ Nef'i ◆ Durdu Güneş ◆ Tacettin Şimşek ◆ Aslan Aşarbay
- ◆ Nurgül Kaynar Yüce ◆ Halit Yıldırım ◆ Hızır İrfan Önder
- ◆ Mesut Arslan ◆ Hakan İlhan ◆ Mehmet Pektaş ◆ Ercan Sağlam
- ◆ Mehmet Osmanoglu ◆ Fatma Uçarlar ◆ Cihat Barış
- ◆ Kaan Ramazan Çakalı ◆ Hacı Musa Tuncer ◆ M. Nihat Malkoç
- ◆ Salman Kapanoğlu ◆ Mustafa İmir ◆ Hökkeş Hartlap

87 Sayı 21 Mayıs 2025

Resmi İşler Müdürlüğü/iki-Numara Servisi

◆ Mehmet Pektaş

Arızalı sokak lambasının derdine düşen emekli öğretmen Necati Bey bir gün önce “vatandaş temas belgesi talep formu”nu temin edemeden mesai bitince yine belediyenin yolunu tutmak zorunda kalmıştı. Bugün ne yapıp edip “vatandaş temas belgesi”ni alacak ve Açikkara Masa’ya derdini anlatacaktı. Haydi hayırlısı!

Başkanın resimleriyle donatılmış caddelerden, sokaklardan geçerek belediyeye vardı. Belediyenin önü yine ana baba günüydü. Bir gün önce miting sandığı bu kalabalığı bu defa yadırgamadı. Meseinin başlamasıyla birlikte belediyenin önündeki personel ordusu binaya akmaya başladı. Belediyenin döner kapısı büyük bir iştahla dönüp duruyordu. Personel ordusunun tamamı içeri girmiş olmasına rağmen “Daha girecek yok mu?” dercesine dönmeye devam ediyordu. Bütün şehir belediyede çalışmak istese herkesi içine alacaktı sanki.

Necati, koskoca meydanı dolduran bu büyük kalabalığın nasıl olup da içeride kaybolduğuna bir kez daha şaşırdı. Sonra da gözleri elinde tuttuğu dosyaya kayd. Dosyanın içinde tek bir evrak vardı: vatandaş temas belgesi talep formu harcının yatırıldığına dair dekont... Daha bunun gibi tonla evrakı olacaktı Necati’nin. Önce dosyalar dolacaktı ardından klasörler, ardından koliler... Necati öğretmen Hakk’ın rahmetine kavuşmasa evdeki tüm odalar, mutfak, tuvalet, banyo her yer evrakla dolacaktı. Belki de yatacak yer bile kalmayacaktı kendilerine. Karı koca bahçeye bir çadır tutarak orada yatıp kalkacaklardı, bir türlü tamir edilmeyen sokak lambasının karaltısında...

Vatandaş temas belgesi sorumlusu ufak tefek adamın yanına vardı Necati öğretmen. Elindeki dekontu adama uzattı. Adam, dekontu şöyle bir inceleyip gerisin geri Necati öğretmene uzattı:

“Biraz bekle hazırlayalım formunu.” dedi.

“Hazır formun neyini hazırlayacaksın kardeşim?” dedi Necati öğretmen masanın üzerindeki kâğıt tomarını işaret ederek.

Ufak tefek adamın kaşları çatıldı:

“Bekle dedik kardeşim, her işin bir usulü var!”

Necati sinirlendiğini belli etmemeye çalıştı:

“Peki kardeşim, hazırla bakalım. Bekliyorum.”

Ufak tefek adam:

“Çattık yahu!” diye söylendi. “Burası bekleme yeri mi kardeşim? Git bekleme salonunda bekle.”

Necati, sesini sertleştirdi:

“Yahu birader şuradan bir evrak alıp vereceksin. Ver de işime bakayım.”

Adam da inadına dikleşti:

“Laf anlamıyor musun kardeşim? Git bekleme salonunda bekle. Form hazır olunca çağırırız, gelirsin.”

Necati öğretmen karşısındakine laf anlatamaya-çağını anlamıştı. Bekleme salonunu bulup çağırılırım da duymam kaygısıyla kapıya yakın bir yere ilişti. Kulağı dışarıdaydı. İsmi okunup formu aldığı anda saat 3’e geliyordu. Hemen formu doldurup ufak tefek adama uzattı. Adam forma göz attı:

“Evrak kayıta götür.” dedi.

Necati, şaşırılmıştı:

“Ne demek evrak kayıt? Talep formu dedin doldurduk. Vatandaş temas formumu ver artık.” dedi.

Ufak tefek adam:

“Birader, sen laftan anlamıyor musun? Öyle her kafasına esen vatandaş temas formu alamaz. Talep formunu götür evrak kayda giriş yaptır.”

Necati, ufak tefek adamla daha fazla uğraşmak istemiyordu. Lafı uzatmadan evrak kayıta gidip talep formunu uzattı.

Evrak kayıttaki kadın, Necati’nin elindeki kâğıdı alıp yüzüne bile bakmadan,

“Tamam gidebilirsiniz.” dedi.

Necati:

“Ne gitmesi? Formumu almadan şuradan şuraya gitmem.” deyince memur kafasını kaldırdı:

“Forma biz bakmıyoruz beyefendi. Talebini aldık. Kayda girdikten sonra formu birim sorumlusuna göndeririz, oradan şefe... Şef uygun görürse müdürün önüne gidecek evrak. Müdür, üst yazıyla ön değerlendirme birimine sevk edecek. Ön değerlendirme birimi talebini inceleyip olumlu rapor verirse tekrar müdürün önüne gelecek. Müdür komisyonla havale edecek, komisyon talebini yerinde görürse üst kurula sunacak. Üst kurul onayından sonra evrak tekrar müdüre gelecek. Müdür de ilgili birime sevk edecek. Vatandaş temas belgesi verilecekleri gösterir liste hazırlanıp askıya çıkarılacak. Eğer ismin listede varsa gelir alırsın belgeni.”

Necati:

“Altı üstü bir kâğıt parçası vereceksin. Ne komisyonu, ne değerlendirmesi hanımefendi?” dedi hayretle.

“Usul böyle.”

“Ne saydıkların kim bilir kaç gün sürer?”

“İki üç aya kalmaz komisyona sevk edilir.”

“Komisyondan gelmesi ne kadar sürer?”

“İki üç ay da o sürer.”

Necati, umutsuz bir şekilde evin yolunu tuttu. Yanmayan sokak lambasının altında günler günleri aylar ayları kovaladı. Nihayet vatandaş temas belgesi verilecekleri gösterir liste askıya çıktı. Necati, listede adını gördüğünde sevinçten gözyaşı döküyordu:

“Çıktı işte çıktı!” diyordu sevinçle.

Hemen koşup gitti ufak tefek adamın yanına. Ufak tefek adam bu defa hiç sorun çıkarmadan belgeyi verdi. İşte “vatandaş temas belgesi” elindeydi. Bir çırpıda doldurdu belgeyi ve sıraya geçti. Aylardır bu anı bekliyordu. Anlatacaklarını virgülüne kadar kafasında kurmuştu. Sıra kendisine gelince vatandaş temas belgesini memura uzattı, ağzını açıp “A..” demişti ki memur,

“Beyefendi bu evrak eksik.” dedi.

Necati, yere yığılmamak için bankoya tutundu,

“Eksik mi?” diyebildi.

“Evet eksik, hizmet numarası hanesi boş. Numarasız evrak işleme alınmaz.”

Necati, toparlanıp kafasını kadının uzattığı evraka yaklaştı. Gerçekten de numara hanesi boştu.

“Nereden öğrenebilirim bu numarayı?” dedi.

Memur, Necati’nin eline evrakını tutuşturup arkadan uzanan evrakı incelemeye koyulmuştu bile.

“Güvenliğe sor.” dediğini duyabildi memurun.

Elinde vatandaş temas belgesi ile kapıdaki güvenliklere doğru ayaklarını sürüyerek yaklaştı:

“Hizmet numarası nereden alınıyor birader?” diye sordu.

Güvenliler birbirine baktı. uzun boylu olan,

“Sosyal Hizmetler Müdürlüğüne git en iyisi amca sen.” dedi.

Necati, mesai bitmeden işini halledebilmek için hemen Sosyal Hizmetler Müdürlüğüne koştu. İlk gördüğü memura hizmet numarası almak istediğini söyledi. Yorgun ve bıkkın görünen memur,

“Önüne geleni buraya gönderiyorlar yahu! Bizim ne işimiz olur hizmet numarasıyla.” diye söylendi.

“Peki nereden alacağım ben bu numarayı?” diye sordu Necati.

“Kardeşim, numaralama işlerine fen işleri bakar. Bizimle ilgisi yok.” dedi memur.

Necati, bu defa Fen İşleri Müdürlüğüne koştu. İlk odaya dalıp hizmet numarası için geldiğini söyledi.

Görevli:

“Kim gönderdi seni kardeşim buraya? Burada hizmet numarası olmaz. Biz yalnız evlere sokaklara numara veriyoruz.” diyerek çıkıştı Necati’ye.

Necati bir gözü saatte,

“Nereden alacağım ona söyleyin bari?” dedi.

“Gelir Müdürlüğünde numara servisi var. Her numara orada, git oradan al.” dedi görevli.

Necati, bu defa Gelir Müdürlüğüne koştu. Kapıdaki görevliye numara servisini sordu. Görevlinin gösterdiği kapıda gerçekten de “numara servisi” yazıyordu. Necati nerede olduğunu unutup “Buldum!” diye bağırdı. Bir an tüm başlar kendisine çevrildi. Umursamadı. Koştu, daldı numara servisine. Masa başında oturan memura elindeki evrakı uzattı:

“Bana acil bir hizmet numarası..” dedi.

“Dur hele amca! Ben bu numarayı veremem.” dedi memur.

“Numara servisi değil mi burası kardeşim? Sen vermeyeceksin de kim verecek?” dedi Necati.

Memur:

“Amca biz su sayaçlarına numara veriyoruz.”

Necati:

“Neresi veriyor bu numarayı Allah aşkına?”

“İmar Müdürlüğüne bir sorsan...”

“Yahu imarla ne alakası var.”

“Buradan tüm işler imardan döner de...”

Necati, İmar Müdürlüğünden sonra mesai bitene kadar sırasıyla Park Bahçeler, Yazı İşleri, Veteriner İşleri, Mezarlıklar Müdürlüklerine gitti. Bir sonraki gün müdürlükler arasındaki koşturması kaldığı yerden devam etti. Ondan sonraki gün de... Tüm müdürlükleri dolaşıp tekrar başladığı noktaya gelmişti.

Hizmet numarası eksik diye vatandaş temas belgesini geri çeviren memurun yerinde başka birisi oturuyordu. Tekrar sıraya girip bir de bu memura hizmet numarasının nereden alınacağını sormaya karar verdi. Sıra kendisine geldiğinde sesinin en kibar tonunu takınarak konuştu:

“Af edersiniz, hizmet numaramı bilmiyorum. Acaba nereden alabilirim?”

Bankodaki kadın,

“Amca hizmet numarası kalktı. Onun yerine TC’ni yazıver.” deyince Necati sevinse mi üzülse mi bilemedi. Gözleri karardı, pat diye yere düştü.